

Rapai Ágnes

Utazás előtt

*Úgy látszik, a rendezetlenségemben
vagyok otthon, az átmenetben.
Ahogy esik úgy puffan életemben
nincs egy fix pont.
A szemüvegem, tollam, hamutartóm,
kulcsom vajon hol lehet?
Majd csináltatok, majd újat veszek.
Elhagyom barátaimat, hát akadnak mások.
A klasszikus formáról prózaversre váltok.
Pestről Budára vágyom, Budáról meg Pestre.
Autón utazom? Máris vonatra szállnék.
De út közben sem jó.
A piszkos ablakon túl rendezett vonások:
búzatáblák, parkok, temetők négyszögét
szőlőskert hadtestek támadják meg éppen.
Nyárfák, csapatostul a kürtszó – alkonyatban
rohannak haza. Hiszen van hazájuk.
Én otthon vagyok a rend nélküli térben.*

Már nem halok

*Már nem halok, nem jutsz eszembe,
nem érdekel reggel, se este,
hogyan éppen mit csinálsz.
Már nélküled fekszem keresztbe
jó széles ágyamon, mikor te
párnát, paplant cibálsz.*

*A távirányító kezembe
simul, most már kávéim se gyöngé.
És nem reszketek én,
hogyan szép ropogós-e a zsömlé,
vajon mit főzzek ma ebédre,
ha a bab kőkemény.*

Lakást eladni nem nagy ügy

*Fel kell ásni a rózsakertet,
A frissen nyírt fű illatos!
A vendég mindig furcsa szerzet:
A fűnyíró mért villanyos?
Hová terítsen, hogyha mos?
Mennyi a rezsi gyök alatt?
A konyhabútor tán farost?!
Házat árulni nagy kaland.*

*Végre a falat kimeszelted.
Elhúzza száját: nem piros?
Baja van kéménnyel, eresszel.
Ez mért hetes? Mért nem hatos?
A szomszéd ház oly takaros!
Vizsgálódik, tovább halad.
A sővény biz' kissé poros.
Házat árulni nagy kaland.*

*Egész nap vársz, este becsenget.
Vacsorát főzöl, ő zabos!
A főnököm sosem ereszt el...
Arra gondoltam, hátha most...
Kicsit leülnék. Bánatos.
És összehord hetet-havat.
Majd megnézhetném holnap is?
Házat árulni nagy kaland.*

Ajánlás

*Az eladó állhatatos.
Sosincs a szívében harag.
De ha a lakás nem kapós,
Házat árulni nagy kaland.*